

22. 3. 2026 - Důvody, proč následovat Ježíše

Čtení: Jan 6,24-40 + 60-71

Písně:275 – Přijď, Králi věčný; 290 – Pane Bože, budiž chvála;
406 – Dej nám moudrost; 399 – Učiň mě, Pane

Jan 6,27

Minulý týden jsem hovořil se dvěma bratry z jednoho sboru v jednom městě. Jeden z nich říkal, že v poslední době přichází do sboru mnoho nových lidí. Druhý ale dodal, že zatímco někteří přicházejí, jiní zase odcházejí. A tak vyvstává typická lidská otázka: proč?

Časy se mění, místa se mění, ale lidské srdce zůstává stejné. A právě v něm je podstata našeho chování.

Bible říká: „Srdce je lživé nade vše a nevyčísitelné; kdo je pozná?“ (Jeremiáš 17:9)

„Hospodin viděl, že je na zemi veliká zlovůle člověka a že všechny úmysly jeho srdce jsou stále jen zlé.“ (1. Mojžíšova 6,5)

Od té doby uplynuly tisíce let, ale lidská přirozenost se nezměnila. Naše myšlenky a touhy – více či méně – ovlivňují naše chování v rodině i v církvi.

Naše očekávání

Každý z nás vstupuje do manželství nebo do života v církvi (ve sboru) s určitými očekáváními. Možná si, podobně jako jeden ženich, sestavujeme seznam: jaké vlastnosti má mít náš budoucí partner.

Ale klademe si i opačnou otázku? Jaké vlastnosti chce Ježíš Kristus proměnit ve mně? Když přicházíme do sboru, máme také své očekávání

vůči: lidem, vedoucím, pastorovi. Ale ptáme se: Jak mohu já projevat lásku a úctu nedokonalým lidem?

Ježíš – dokonalý pastýř

Nejlepším pastýřem v dějinách byl Ježíš Kristus.

Za ním chodily davy lidí. Sloužil jim více než tři roky, miloval je a obětoval se pro ně.

Ale jeho cílem nebylo udržet si zástupy za každou cenu. Chtěl odhalit jejich motivace. Řekl: „Amen, amen, pravím vám: nehledáte mě proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli se. Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu...“ (Jan 6,26–27)

A také: „Duch je ten, který oživuje, tělo nic neprospívá; slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život.“ (Jan 6,63)

A jak reagovali lidé? Jan zaznamenal: „Od té chvíle mnozí z jeho učedníků odešli a už s ním nechodili.“ (Jan 6,66)

Proč lidé odcházejí?

1. Očekávání materiálního prospěchu

Někteří lidé následují Ježíše, protože očekávají: lepší život, zdraví, materiální požehnání. Když to nepřijde, odcházejí.

2. Hledání znamení a zázraků

Lukáš píše: „Jiní ho pokoušeli a žádali od něho znamení z nebe.“ (Lukáš 11,16)

A Ježíš odpověděl: „Toto pokolení je zlé; žádá znamení, ale žádné znamení mu nebude dáno než znamení Jonášovo.“ (Lukáš 11,29)

Pavel z Tarsu k tomu říká: „Židé žádají znamení a Řekové hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného.“ (1. Korintským 1,22–23)

A také: „Vždyť žijeme vírou, ne viděním.“ (2. Korintským 5,7)

A Jan dodává: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Jan 20,29)

3. Náboženské skutky místo vztahu

Někteří si myslí: čtu Bibli, modlím se, chodím do sboru → mám věčný život.

Ale Ježíš říká: „Zkoumáte Písma, protože se domníváte, že v nich máte věčný život; a ona svědčí o mně.“ (Jan 5,39) Nejde o činnost – jde o vztah s Ním.

4. Zklamání z lidí

Učedníci nebyli dokonalí: „Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je největší.“ (Lukáš 22,24) A

Petr: zapřel Ježíše: „Člověče, neznám ho.“ (Lukáš 22,58)

A později jednal pokrytecky. Přesto je Ježíš neopustil.

Kolikrát i my říkáme: „S takovými lidmi nechci mít nic společného.“

Ale kdybychom byli v 1. století, pravděpodobně bychom odešli také.

5. Očekávání života bez utrpení

Učedníci do Emauz říkali: „My jsme doufali, že on vykoupí Izrael.“ (Lukáš 24,21)

Ale Ježíš nikdy neslibil pohodlný život. Naopak: „Na světě budete mít soužení, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“ A apoštol Petr píše: „Protože Kristus trpěl v těle, vyzbrojte se i vy touto myslí...“ (1. Petřův 4,1)

Pravda o nás

Když nás někdo zklame: stáhneme se, přestaneme sloužit, urazíme se, někdy odejdeme ze sboru. Ale problém často není v lidech – ale v našich motivech.

Ježíšova motivace

1. Láska nezávislá na lidech

Když se učedníci vrátili ke starému životu: „Šimon Petr jim řekl: ‚Jdu lovit ryby.‘ Řekli mu: ‚Půjďme s tebou.‘ ... Ale té noci nic nechytily.“ (Jan 21,3)

Ježíš přišel k nim a řekl: „Děti, máte něco k jídlu?“ Řekli: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodi a najdete.“ (Jan 21,5–6) Neodsoudil je. Přišel k nim s milostí.

2. Zřekl se svých práv

Ježíš Kristus měl právo zůstat v nebi. Ale: „Ačkoli měl Boží podobu, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ale sám sebe zmařil... ponížil se a stal se poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži.“ (Filipským 2,6–8)

A apoštol Pavel nás vyzývá: „Nehleďte každý jen na svůj prospěch, ale i na prospěch druhých.“ (Filipským 2,4)

Evang. Jana ukazuje: - zástupy, které Ježíše následují kvůli chlebu – Jeho odhalení jejich skutečných motivací – tvrdá slova o pravém učednictví – skutečnost, že mnozí odejdou. Verš 27 krásně je ukázán rozdíl mezi: povrchním následováním, a skutečným učednictvím. Proč následují Ježíš Kristus? - Kvůli „chlebu“ (výhodám, řešení problémů)? Nebo kvůli věčnému životu a vztahu s Ním?

Ježíš zde jasně odděluje: to, co je dočasné od toho, co je věčné

Udělejme si malou rekapitulaci:

Ježíš dnes stojí na „břehu“ našeho života – stejně jako tehdy.

Možná jsi: unavený, zklamaný, nebo jsi ztratil motivaci. On tě zve zpět: „Narovnejte ochablé ruce a podlomená kolena.“ (Židům 12,12)

Zve tě: ke vztahu, k obnově, ke službě. On se nevzdává. Amen.

Pokoj a požehnání při prozkoumávání sebe sama před Bohem. Š. Marosz